

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 3. In quibus causis deferri possit juramentum voluntarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

mento voluntario, quantumvis falso; id, super quo conventum est, non retrahit. Nam quoad hoc extat duplex exceptio; prima est, si quis juravit de legato, vel fidei commissione sibi praestando ex testamento, & juramentum apprehenditur falso; cuius ratio non est ut cunque, ne impium lucrum capiat ex delicto suo, supposita conventione cum deferentejuramentum merè conditionatum; haeres enim non potest presumi in tali casti velle contravenire voluntati Testatoris, conveniendo absolute, ut rem alter sibi habeat, esto falso jure; nam hoc non competit haeredi: ex quo liquet, aliud esse in casu, quo quis in res sua, & independenter à voluntate alterius, cedit, si pars juramentum delatum praestet.

213; Altera exceptio est, ut non acquiescatur juramento deposito ab uno litigantium, ab altero sibi delato, quando ex conventione admittitur juramentum deferentis contra juramentum ejus, cui ab hoc delatum est; tunc enim posterior causa jurisjurandi potior est, ut dicitur L. in duobus. 28. ff. b. t. §. fin. ibi: cum ex hac parte jusjurandum, & actionem, & exceptionem inducat, si forte reus extra judicium, actore inferente, juraverit, se dare non oportere, & Actor, reo deferente, dare sibi oportere, vel contra: posterior causa jurisjurandi potior habebitur, nec tamen prejudicium per iurio alterius fiat: quia non quaretur, an dare eum oportet? sed, an actor juraverit? ubi gloss. lit. 9. Jafone, ultimo, inquit, juramento stari oportet; ultimum enim primo derogat:

§. 3.

In quibus causis deferri possit juramentum voluntarium.

214. Ad hoc aliquid dictum est superius n. 2101. ex c. fin. b. t. clarius tamen ad hoc respondeatur L. ait Praetor. 3. ff. b. t. §. 1. ibi: quacunque autem actione quis conveniatur, si iuraverit, proficiet ei jusjurandum: sive in personam, sive in rem, sive in factum, sive penali actione; vel quavis alia agatur: sive de interdicto.

215. Ex hoc sequitur, juramentum litus de-

cisivum, & voluntarium, deferri posse in qualibet causa civili, quando civiliter agitur ad proprium interesse; non autem, si actione populari, nimurum ad interesse plurium; etiam si agatur actionibus famosis, seu infamantibus. Tres partes habet haec sequela. 1. probatur exit. L. ait Praetor. §. 1. ibi: quacunque autem actione &c. quod etiam colligitur ex §. 2. ibi: Sed et si de condizione personae fuerit juratum, Praetor jusjurandum tuebitur, ut puta, detulijusjurandum, & jurasti, in potestate meate non esse: tuerendum erit jusjurandum. 2. etiam probatur: quia unus ex Actoribus, ubi actio popularis est, sine aliorum consensu, ceteris praeddicare non potest: ratio 3. partis est ex dictis, cum allatis ibid. exceptionibus; quod tamen intellige de illis actionibus famosis; quæ intentantur solum civiliter.

Sequitur. 2. dictum juramentum deferri posse etiam in casu, quo agitur de criminis famoso criminaliter, sed solum tunc, quando alias in tali causa transigere licet; ratio sumitur ex eo, quia delatio juramenti voluntarii habet specimen transactionis, sicut ad hunc effectum, ut Actor praestito juramento repellendum sit, prout diximus n. 2102. ergo in iis causis etiam famosis concessum est parti deferre juramentum voluntarium; in quibus super iisdem conceditur transactio; de quibus egimus lib. 1. tit. 36. de Transacto.

Quamvis autem communiter dicatur, in quacunque causa, ubi civiliter agitur, posse parti à parte deferri juramentum voluntarium tam intra quam extra judicium; advertendum tamen: 1. juramentum extrajudiciale non necessario referri; juxta dicta num. 2110. advert. 2: tametsi regulariter juramento litis decisivo stetur, etiam voluntario, postquam ab eo, cui delatum erat, emissum est; licet deinde falso apprehendatur; nec propterea retractari debeat ex dict. a numer. 2111: hoc tamen in duabus causis limitari; ut in iis non procedat; propter dicta a n. 2112.

§. IV.